

Udtale paa Posthuset, kan der gives hurtigere Bistand, og Postvæsenet kan da sætte sig i en saadan Rapport til Publikum, som Sagens Natur kræver. Man har der, lad mig sige, 3 Gange saa lang Kontortid som Ministeriet. Arbeidskraften bliver langt lettere at præstere der, og Afgangen for Publikum bliver lettere paa Posthuset, hvor Publikum har saa mange Vrinder, end oppe i den røde Bygning. Det er et Moment, som efter min Betragtning har meget stor Betydning. Ganske vist er den Indvending, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3de Valgkreds (Tvermoes) nævnte, ikke uden Betydning, at en Generaldirektør ikke staar direkte under Ministeren, men han staar dog under ham; han staar ikke ved Siden af ham, opstillet paa en Piederstol, saaledes at han kan gjøre en selvstændig Mening gjældende overfor Ministeren. At en saadan Generaldirektør flere Gange om Dagen skulde møde hos Ministeren, tror jeg ikke. Jeg tror, at det vilde være umuligt for Indenrigsministeren at omfatte denne Del af hans Embede med saa megen Sver, at det skulde lægges saaledes Beslag paa ham, at han flere Gange daglig skulde have Konference med Generaldirektøren. Det indskrænker sig til nogle enkelte Tilfælde, thi selvfølgelig vil Ministeren for den daglige Drift foreskrive Generaldirektøren saadanne Regler, at for den daglige Tjenestes Skyld vil det i Reglen ikke være nødvendigt. Generaldirektøren og Ministeren ville maasse faae lidt mere Uleilighed med at søge hinanden, fordi de virke i forskellige Bygninger, det Forhold have vi kjendt før og kjende det endnu. Der er ikke saa kort fra Helgolandsgade til Ministeriet, og Generaldirektøren for Jernbanevæsenet er jo direkte underlagt Ministeren (Indenrigsministeren: Nei!) Ja, han burde i alt Fald være det. Det er en komisk Ting, at han er underlagt et Departement, som altid ligger under Ministeren, et Omsvøbsdepartement, men den Høvsjereede skal jeg ikke stille min Haand i for Diebliffet, det kunne vi siden komme til, om ikke i Aar, saa ad Aare. Men selv om de to skulde have lidt Uleilighed, vil til Gjengjæld Publikum fra Morgen til Aften have meget mindre Uleilighed, og Breve, der indgaa og trænge til hurtig Besvarelse, dels gennem Telegram, naar Telegrafvar er bestalt, dels paa anden Maade, vilde være sikke paa langt hurtigere Svar og Betjening, naar Kontorerne ere samlede paa et Sted, og der er en ordentlig Kontortid, end naar der er en væsentlig indskrænket Kontortid. Jeg henstiller disse Bemærkninger til nærmere Overveielse. Jeg erkjender, at det ikke ligger for i Diebliffet. Iøvrigt vil jeg dog sige, at jeg

er berettiget til at udtale mig derom ved 3die Behandling i den Forbindelse, hvort jeg har gjort det.

Min Anskuelse er, at hvor meget flittige Indenrigsministre vi end have, er det nuværende Indenrigsministerium for omfattende, efter at foruden Jernbanevæsenet, Post- og Telegrafvæsenet ere blevne henlagte under Indenrigsministeriet og alle tre Stater have faaet en saa storartet Udvikling, som for 20 Aar siden ikke kunde tænkes. Mangfoldige andre Forhold paa Næringsvæsenets forskellige Omraader lægge ligeledes i høi Grad Beslag paa Indenrigsministeriets Kræfter. Jeg er derfor af den Formening, at naar man vil kræve Myndigheden og Medansvaret anvendt med fuldstændig personlig Overveielse af Hovedspørgsmaalene i de vedkommende Embedsmænds Forretninger, er det uagtsomt for en enkelt Mand, han være saa eminent dygtig, han være vil — særlig naar Forhandlinger med Repræsentationen optage hans Tid fra Morgen til Aften den halve Del af Aaret. Derfor skal det ikke undre mig, om man en Kjønned Dag fik en kongelig Anordning — thi det er jo Kongen, den konstitutionelle Konge, den ansvarlige Regering, der bestemmer Ministrenes Antal og Forretningernes Fordeling mellem dem — der bestemte for os en Trafikminister, under hvem Jernbanevæsenet og Post- og Telegrafvæsenet blev lagt med to Departementer, det ene for Jernbanevæsenet, det andet for Post- og Telegrafvæsenet, men ganske umiddelbart under Ministeren, med ham som ansvarlig og som den, der har Myndigheden. Da vilde Indenrigsministeren have de andre, nu under dette Ministerium liggende Forretninger, navnlig alle Næringsveisforhold og kommunale Forhold, henlagte under sig. Hvis det blev Tilfældet, behøvede vi ikke disse taabelige Forslag om, at Kjøbmændene skulde have et særlig Handelsdirektorat, at der skulde være et Fiskeridirektorat, og Gud veed hvor mange særlige Generaldirektører. At de enkelte Grene, selv de, som Ministeren ikke har saa overmaade meget at gjøre med, skulde have hver sit særlige Departement, vilde da ikke behøves, thi saa vilde jo Ministeren ganske anderledes personlig faae Tid til at offere sig for kommunale Spørgsmaal og Næringsveis-spørgsmaal i de forskellige Jørgreninger, passende afpassede i Departementer efter disse Forholds Udvikling i Diebliffet. Jeg har ikke villet unblade at udtale disse Bemærkninger, fordi jeg tror, at det for Sagens Skyld snarest vil vise sig hensigtsmæssigt. Det staar i fuldstændig Forbindelse med Ordningen af det Spørgsmaal, om Postvæsenet skal udskilles fra Indenrigsministeriet